

huis bewaard worden en bij het vertrek van Bellore aan hem teruggegeven worden. In plaats dat deze zich aan dit inschikkelijke besluit gewillig heeft onderworpen, blijkt uit de resoluties van 25, 26, 27 en 29 november, 1 en 4 december dat hij, tegen ons bevel en met minachting van de justitie en zijn gegeven woord, slechts na veel tegenstribbelen en een bij uitstek verdacht en honend gedrag het lossen, de doorzoeking en de inventarisatie liet uitvoeren. [fol. 1359] Bellore weigerde onder vele voorwendsels, onder andere een protest dat niets bijzonders inhield, om naar Onrust te komen. Hij kwam daar pas onder militair arrest en zijn officieren hadden het schip verlaten en negeerden de aanwijzing van de gecommiteerden bij de visitatie en inventarisatie te komen. Daarna is hun het scheepje weer overgedragen met een verbod op Onrust of te Batavia aan land te gaan zonder speciale vergunning. Daar ze vanaf hun schip niet het nodige volk konden vinden om de reparaties uit te voeren, is hun later toegestaan om op Onrust of op de vaste wal te komen. [fol. 1360] De visitatie en inventarisatie van de Franse brigantijn, uitgezonderd de uitrusting en de persoonlijke goederen van de schepelingen, vond aldus plaats. Volgens de resolutie van 9 en 11 december is daarin, behalve de zeven kisten opium, slechts textiel aangetroffen. Maar daar de merken en inpakbriefjes van deze overeenkwamen met de te Batavia gevonden opium en textiel, is de advocaat-fiscaal op 11 december verzocht na te gaan of hij meende op grond van de gevonden papieren actie te kunnen ondernemen. Hoewel deze op 16 december verklaarde dat er in vele opzichten overeenkomsten waren tussen de verpakking en merken van de goederen op de brigantijn St. Léon en die op de wal en [fol. 1361] er alle reden was tot achterdocht tegen de officieren en tot nader onderzoek, meende hij toch dat dit niet voldoende was om tot actie over te gaan en tot confiscatie te besluiten. Daarop is besloten de advocaat-fiscaal te verzoeken nader onderzoek te doen. Deze antwoordde op 30 december dat hij tevergeefs onderhands had getracht informatie in te winnen, waarop hij een onderzoek zou kunnen baseren. De officieren van de St. Léon waren op één na ziek. Deze luitenant beantwoordde de beschuldigingen zo dat daarop geen actie was te baseren, zodat de advocaat-fiscaal oordeelde dat hij de Franse officieren niet van smokkel kon betichten. [fol. 1362] Daar er in zijn antwoord diverse tegenstrijdigheden voorkwamen, is de advocaat-fiscaal conform de resolutie van 16 december opnieuw opgedragen onderzoek te doen. Gezien de weigering van de officieren om ondervraagd te worden en omdat de merendeels moslim-bemanning daartoe ook wel niet bereid zou zijn, is besloten om zeven moslim-zeevarenden voor ondervraging van de St. Léon te halen. Mocht de advocaat-fiscaal nog meer schepelingen willen ondervragen dan moest hij zich maar tot de Hoge Regering wenden. Op 30 december is hem bovendien bevolen om op grond van het besluit van 17 mei 1765, waarvan in de generale missive van 20 oktober 1765 melding werd gemaakt, [fol. 1363] actie te ondernemen tegen de substituuut-waterfiscaal die aan de Fransman het pakhuis verhuurde, waarin de in beslaggenomen opium en textiel zijn aangetroffen. Deze beweerde deze Fransman niet te kennen. Deze zaak is nog in behandeling, maar daar de advocaat-fiscaal werd bevolen er vaart achter te zetten, hoopt men dat de uitslag nog met deze brief, of anders met het naschip de Elisabeth Dorothea meegegeven kan worden. Deze zaak gaf aanleiding om op 24 november de altijd voldoende geachte orders tegen smokkel van opium en textiel en alle andere contrabanden aan te vullen en te vernieuwen. [fol. 1364] Volgt de inhoud van het plakkaat van 24 november 1766; zie Van der Chijs, N-I plakkaatboek 8, p. 174-177 [fol. 1367] Personalialia bij het bestuur. [fol. 1368] Personalialia bij het bestuur. De meesterknecht Arnoldus Vermeij verving de overleden baas van de metselaars in het ambachtskwartier Anthonij van Rossum. De gewezen resident te Kharg Johannes Wilhelmus Buschman mag nog een jaar te Batavia blijven voordat hij repatrieert. De van Ternate te Batavia aangekomen onderkoopman Gerard Reijnier de Kok, die twee termijnen heeft uitgediend, is wegens zijn behoeftige omstandigheden weer in dienst genomen om speciale opdrachten uit te voeren. Het verzoek van de gewezen gouverneur van Ternate Jacob van Schoonderwoerd om de stilstand van zijn gagie op te heffen, dan wel dit aan Zijne Doorluchtige Hoogheid de prins en Heren XVII voor te leggen, is als strijdig met de voorschriften afgewezen. Volgens de resoluties van 18 februari, 4 september,